

"Ten, kto kocha, oddaje siebie samego"

Czas jest naszym skarbem,
„pieniądzem”, za który mamy
kupić wieczność. (Bruzda, 882)

26 września

Jakże smutne jest życie polegające
jedynie na zabijaniu czasu,
trwonieniu tego Bożego skarbu! Nic
nie może usprawiedliwić takiego
postępowania. *Niech nikt nie mówi:
Otrzymałem tylko jeden talent, nie
mogę zyskać niczego. Również przy*

*pomocy jednego talentu możesz
godziwie zasłużyć. Jakże to smutne,
kiedy ktoś nie potrafi wykorzystać
swoich wielkich lub małych
zdolności, które Bóg dał człowiekowi,
aby służył ludziom i społeczeństwu!*

Kiedy chrześcijanin zabija swój czas
na ziemi, naraża się na
niebezpieczeństwo *zabicia swego
Nieba*: z powodu egoizmu wycofuje
się, skrywa, jest obojętny. Ten, kto
kocha, oddaje dla służby Chrystusowi
nie tylko to, co posiada, czym jest —
oddaje bez reszty siebie samego.
Pokonuje ograniczony horyzont
człowieka, który we wszystkim — czy
to chodzi o jego zdrowie, imię,
karierę — widzi tylko własne ja.
(Przyjaciele Boga, 46)

kocha-oddaje-siebie-samego/
(07-08-2025)